

River of No Return, Otto Preminger (1954). 20th Century Fox

Clélia Cohen Otto Premingers *River of No Return*

Nogle tænker nok på et fransk rapvers fra halvfemserne, når de hører ordene “River of No Return d’Otto Preminger” (*Nouveau Western* af Mc Solaar). Andre tænker måske på skuespilleren Marilyn Monroe med langt hår som aldrig før, der står på en faretruende tømmerflåde, mens hun driver ned ad det vilde vestens hvirvelstrømme i sin eneste rigtige westernrolle. Alle de store stjerner har haft hver sin: Marlene havde sin i *Rancho Notorious* (1952) og Crawford sin i *Johnny Guitar* (1954). Men hvordan ser en western med Marilyn så ud? Hun skal forestille en showgirl på de skrå brædder, der er slidt op af mændene og de barske arbejdsår langs bredderne. En rolle, der minder en del om hendes rolle i *Bus Stop* to år senere. Perioden med roller som den tankeløse lykkeridder, der er ude efter glitrende diamanter (*Gentlemen Prefer Blondes* (1953) og *How to Marry a Millionaire* (1953)), skulle følge hende i lang tid, men varede ikke længe. I *River of No Return* er det ikke begæret efter diamanter, hun må kureres for, men guldfieberen, der raser i det vilde vesten.

River of No Return, Otto Preminger (1954). 20th Century Fox

Mødet med Robert Mitchum er naturligvis eksplosivt: Han slæber hende gennem en nåleskov for at kysse hende, bærer hende over skulderen som en sæk kartofler, da han i slutningen af filmen indser, at han ikke kan leve uden hende. Men der er mere til det end det: Mens han gnubber hendes krop, for at give hende varmen efter en kaotisk tur på tømmerflåden, ligger hun fuldstændig stille i nogle lange øjeblikke, hvilket får en strøm af forvirret begær til at skylle ind over hendes ansigtstræk. Skæbnefloden er også Marilynns ansigt.

Det praktiske ved westerngenren er, at de gode gamle symboler ligger i bunden af dalen: En flod, hvor man kan vaskes sin fortid af sig igen og igen. Men i Marilynns tilfælde kan man altid regne med lidt mere end det sædvanlige. I filmens sidste indstilling efterlader hun et par røde glittersko bag sig som det ultimative billede på sit tidligere livs spraglede beklædningsgenstande. Skoene er magen til dem, Lorelei har på i *Gentlemen Prefer Blondes*, men også dem som Judy Garland har på i *The Wizard of Oz* (1939). Det gamle liv er dødt, nuvel, men det er noget af barndommen også.

Clélia Cohen, fransk filmkritiker. Har skrevet bogen *Le Western* (Cahiers du cinéma, 2005) og bidrager jævnligt til franske aviser og tidsskrifter. Allan Dwans 'Cattle Queen of Montana' udkom i bogen *Allan Dwan: La légende de l'homme aux mille films* (Cahiers du cinéma, 2002). Otto Premingers 'River of No Return' udkom i *Inrockuptibles'* Hors serie nr. 55 (2012).

Oversat fra fransk af Balthazar.

(08)

Balthazar

Filmkritik